

man er fuldstændig ligeglad. Virksomhederne sidder med problemerne, uanset hvad.

Ligeledes opererer lovforslaget med tilbagevirkende kraft, og det er mere af principielle årsager, jeg siger, at jeg ikke synes, det er særlig godt, at man fraviger de helt almindelige principper om ikke at lovgive med tilbagevirkende kraft.

Det Konservative Folkeparti vil selvfølgelig meget gerne gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Der er de principielle ting, jeg har nævnt her, men vi er enige i målsætningen, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få rørt ved nogle af de mere problematiske juridiske emner.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Fru Lene Espersen efterlyser, hvor meget vi skal bruge princippet »forureneren betaler«, og hvor meget vi skal skubbe over på samfundet. Jeg mener, det er den balance, vi skal finde.

Jeg mener også, at proportionalitetsprincippet mere går på, om den rensning af jorden foregår således, at man får mest muligt for pengene ved at udføre den, og om den kan betale sig rent sundheds- og miljømæssigt. Jeg mener, det er dér, principperne ligger, og problemet har jo været, at der er mange virksomheder, der har skiftet navn og er strøget fra deres forurening, og så har det ikke været muligt at drage dem til ansvar for den forurening, de vitterlig har forårsaget. Det er sådan set det, vi skal have drøftet i udvalgsarbejdet: Hvordan kan vi effektivisere, så vi kan få fat i de slyngler, der ikke overholder miljølovgivningen?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Om det sidste vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Martin Glerup. Jeg er fuldstændig klar over, hvad problemstillingen er: at der i dag er nogle, der desværre løber fra deres ansvar, og som vi har svært ved at få fat i.

Det, jeg bare forsøger at sige, er, at en løsning på problemet jo ikke bare er at kaste sig over den nærmeste, som kan kaldes skyldig. Jeg synes ikke, at Folketinget skal lave en lovgivning, hvor man bare skal finde en syndebuk. Det må jo være sådan, at vi går benhårdt efter, at det er den, der har forurenet, der skal betale for det, og det var derfor, jeg har den principielle modstand mod objektivt ansvar.

Så vil jeg sige til hr. Martin Glerup om proportionalitet, at jeg er udmærket klar over, hvad

der er intentionen bag lovforslaget, og jeg tror da også godt, vi kan mødes et eller andet sted. Jeg siger bare, at jeg synes, det er lidt problematisk, hvis man siger, at det offentlige får lov til at prioritere: Vi tager os kun af den forurening, der er et alvorligt problem, og resten kan man for vores skyld gerne smække asfalt oven på. Når vi taler om private virksomheder, gælder der helt andre regler, og så er der langt mere, der skal oprenses. Her synes jeg, der er en signalforvirring, og det er noget af det, vi skal forsøge at få løst under udvalgsarbejdet.

Steen Gade (SF):

Dette forslag har jo været på vej i flere år, og der ligger mange konflikter og vanskeligheder i fortiden.

Jeg synes, at Jordforureningsudvalgets betænkning er et godt grundlag for lovforslaget, og der er ingen tvivl om, at vi har brug for denne lovgivning.

En af de ting, som vi i flere år har haft som et stort problem, er, at vi ikke har styr på jordstrømmene. Det er måske overdrevet – men ikke meget – at sige, at vi faktisk har et kaos på det område i dag. Der flyttes utrolige mængder jord hvert år, og vi vil klart støtte den anmelderordning, der er lagt ind i forslaget. Det vil være et reelt fremskridt, specielt hvis vi får kortlægningen på plads hurtigst muligt, og det er nok et af de steder, vi vil kigge på i udvalgsarbejdet. Vi vil være sikre på, at vi har kortlægningen på plads, og at kadencen i kortlægningen har en sådan udformning, at der bliver sikkert styr på affaldsstrømmene. Det er det første, jeg vil sige om forslaget, som vi altså støtter.

Det andet, jeg vil sige, er, at med dette forslag forlader vi vel nok den lidt naive tanke, vi måske alle sammen har haft lidt af: at der er noget, der hedder »ren jord«, at jorden kan gøres helt ren, og at al jord i Danmark i løbet af en overskuelig periode kan gøres helt ren. Når vi godt ved, at det ikke gælder luften og heller ikke havet omkring os, er det måske nok noget, vi godt kunne have gjort os klart lidt før, men det er ikke så let at forklare.

I forslaget siges det, at man skal prioritere, og det er vi enige i. Vi er enige i at gå ind i diskussionen, og vi er også enige i prioriteringen: for det første, at kemikaliedepoter og anden forurening kan ligge i de områder, der bliver udpeget som drikkevandsområder, og for det andet, når sundheden er på spil i forhold til børneinstitutioner og boliger. Det, vi er optaget